

[Camre]

jo har den højeste myndighed, og at der er et bestemt ankesystem.

Ja, det er ganske korrekt. Da vi i sin tid vedtog loven, følte vi stærkt, at det ville være u hensigtsmæssigt, om alle miljøsager – i princippet kunne det jo sådan set være den allermindste nabostrid om et miljøforhold – skulle kunne ankes til ministeren, for så ville ministeren drukne i behandlingen af den slags sager. Derfor opbyggede vi et administrativt system med miljøstyrelse og miljøankenævn i toppen.

Det, der er tale om her, er, at vi ønsker, at den lovgivende myndighed, altså folketinget, ved en beslutning tilkendegiver en bestemt stilling til et bestemt miljøproblem, for man har misforstået miljøloven, hvis man mener, at folketinget, indtil man laver en ny lov, som er en helt omfattende ændring af princippet om en rammelov, en bemyndigelseslov, har afskrevet sig muligheden for at have indflydelse på, hvad der sker. Det har folketinget naturligvis ikke. Man kan oppe ved Skelskør søge om at få lov til at bygge en PVC-fabrik, man kan få afgørelsen omstødt i miljøstyrelsen, man kan anke den til miljøankenævnet og få en godkendelse, og så kan folketinget naturligvis sige: vi ønsker ikke, at der skal kunne bygges en PVC-fabrik i Skelskør eller i Danmark. Helt på samme måde kan dette lands højeste myndighed naturligvis til enhver tid sige: vi ønsker, at den forurening skal bringes til ophør den og den dato. Derfor er der ikke tale om at ændre miljøloven eller at handle i strid med miljøloven; der er tværtimod tale om, at det demokratiske flertal i dette hus på et afgrænset område, som i øvrigt er omfattet af miljøloven, fastsætter, at der her skal gælde nogle helt konkrete bestemmelser, fordi der er behov derfor.

I anledning af de andre spørgsmål, der har været stillet til mig, vil jeg gerne først sige til hr. Svend Heiselberg, at jeg er lidt ked af, at hr. Svend Heiselberg bruger det udtryk, at det er et paradeforslag. Jeg tror faktisk, det dækker over, at hr. Svend Heiselberg er lidt ked af, at han på grund af regeringssamarbejdet ikke kan støtte os 100 pct., for jeg tror, at hr. Svend Heiselberg har sit hjerte med i det. Men lad det nu ligge.

Jeg tror, jeg har svaret hr. Svend Heiselberg med hensyn til, om vi mener, at den nuværende lov kan bringes i anvendelse til

en hurtigere indsats. Ja, folketinget kan specificere en bemyndigelse inden for en bemyndigelseslov.

Hr. Hove Sørensen spurgte, om det, der allerede er fastsat, er sikre grænseværdier. Nej, det er det ikke, det er videregående krav, og det må vi naturligvis drøfte med de sagkyndige.

Endvidere vil jeg sige til hr. Dræbye, at hr. Dræbye såmænd ikke skal have så mange bekymringer om, at vi her griber ind i administrationen. Jeg har redigeret for hvorfor, men vi tager meget gerne hr. Dræbye og hans parti med i arbejdet med at specificere denne bemyndigelse endnu nøjere, end det her er sket.

Dernæst vil jeg sige til hr. Askjær Jørgensen, at jeg tror ikke, hr. Askjær Jørgensen har så vældig meget imod forurening i almindelighed, og jeg forstår godt, at hr. Askjær Jørgensen synes, man skal lukke øjnene for skattesvindler, for forurening og for andre overskridelser af lovgivningen.

Endelig må jeg sige til hr. Askjær Jørgensen, at jeg faktisk ikke tror, at vi herinde behøver at tænke på spørgsmålet om, hvorvidt vi generer turisterne. Der er nok ikke så mange specielt af de udenlandske turister, der hører, hvad vi siger her, men rundt omkring fabrikken står der nogle meget tydelige skilte med »Badning forbudt«, og hvis ikke man skulle kunne læse dem, kan man nok lugte sig frem. Jeg tror ikke, at turisterne flokkes særlig tæt på det område. Men vi vil gerne gøre Vestjylland til et egnet område også for turister.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Indlæggene fra hr. Erik Holst og fra hr. Camre tyder på, at man ikke har ulejliget sig med at konstatere, hvordan forholdene derovre er. Vi andre, der bor i Ringkøbing amt og kender forholdene, ved åbenbart mere om det.

Jeg kan også notere mig, at socialdemokratiet ikke tager afstand fra min formodning om, at man er ligeglad med, hvad de lokale socialdemokrater og hvad fagforeningsfolkene mener. De arbejder ellers i vid udstrækning på fabrikken, så det kunne være, de vidste lidt om det.